

anvendt, og det, der er foreslaaet her, er det, Afvandingskommissionen har ment, der kan blive Anvendelse for i det kommende Aar. Jeg ser ikke, at det kan kaldes en ærlig Finanslov, naar der paa den er opført Beløb, for hvilke vi ikke tror der bliver Anvendelse, for vi kommer derved Aar efter Aar til at bevilge langt større Beløb til saadanne Foretagender, end der i Virkeligheden bruges til dem, saaledes at det bliver et helt Arbejde af disse ærlige Finanslove at finde ud af, hvad der er gaaet til et bestemt Formaaals Gennemførelse; hvert Aar skal man trække noget fra. Jeg mener, at man skal ikke tage Munden alt for fuld paa Finansloven, og saa tage det, der eventuelt skal til, paa Tillægsbevillingsloven. Det vilde give en lettere Adgang til at skønne over, hvad der er bevilget. Hvad her er anført, er det, Kommissionen mener kan bruges i indeværende Aar, og jeg maa være ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rode i, at det er en Fremgangsmaade, som er forsvarlig og rigtig, og der er ingen som helst Grund til fra den anden Side, hvorfra man ganske vist har søgt en større Bevilling, men ikke har kunnet anvende den, at udtale nogen som helst Forargelse over det, der her finder Sted.

Næste Punkt, jeg vil omtale, er Ændringsforslag Nr. 130, hvor der er en meget beskeden Nedsættelse af den store Bevilling til Sandflugtens Dæmpning paa 342 000 Kr. med 22 000 Kr. Jeg tør sige, at det er et af de Steder, hvor Nedsættelsen er saa ringe, som den overhovedet taaler at være, og med den Prisnedgang og ogsaa den Nedgang i Lønninger, der er ude paa Landet, vil der kunne udføres større Arbejder i indeværende Aar med denne Nedsættelse, end der kunde de foregaaende Aar. Men naar man alligevel fra Socialdemokratiets Side er misfornøjet med, at der overhovedet kan røres ved disse 22 000 Kr. med den Begrundelse, at her drejer det sig om Arbejdslønnen, maa det altsaa være et Udtryk for, at man officielt vedkender sig den Opfattelse, at selv om Priser og alting gaar ned, og Kronen stiger til Pari — Arbejdsløningerne maa der ikke røres ved. Ja, hvad Resultatet bliver af en saadan Opfattelse, er noget, vi oftere har drøftet, ogsaa set desværre, det bliver Arbejdsløshed. Og hvis man da tror, at Ministeriet med Tilslutning fra Rigsdagen kan afbøde Arbejdsløshed ved at sætte offentlige Arbejder i Gang — det har jo ogsaa været nævnt her —, vil jeg herom kun sige, at jeg har haft den Ære at være Medlem af en Regering, der i højere Grad end nogen anden Regering har forsøgt at mod-

virke Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af offentlige Arbejder, og det er mægtige Beløb, der i saa Henseende er anvendt, men de Erfaringer, jeg har draget af disse Bestræbelser, er, at det er haabløst at tro, at Arbejdsløsheden kan modvirkes gennem offentlige Arbejder. Naar Forholdene og Vilkaarene for Igangsættelsen af Arbejder er saaledes, at private Erhverv ikke magter det, skal ingen tro, at vi kommer ud af Arbejdsløsheden ved at øse Penge ud af Statskassen, ud over hvad der er rimeligt, for dette, blot at holde Arbejde i Gang.

Det, jeg har sagt her, vedrører ikke blot det Punkt, jeg nys omtalte, Marsken i Tønder, men ogsaa det, der omhandles under Ændringsforslag Nr. 157: Arbejder ved den store Vildmose. Her er ikke foretaget nogen som helst Nedsættelse af Udgifterne. Der var foreslaaet — og det har der været Samraad om — en ekstraordinær Forhøjelse af Udgiften paa 186 000 Kr. Jeg mener egentlig, at man bør paa-skønne, at Udgifterne ikke er nedsat, saaledes som alle andre Udgifter er det, men at Bevillingen fuldt ud er opretholdt, saaledes at vi fortsætter Arbejdet. Ja, der er en Nedsættelse med 18 000 Kr.; men det drejer sig, som der allerede er gjort opmærksom paa, om en ekstraordinær Udgift til Optørelse af to Arbejderboliger. Der bør ikke under de nuværende økonomiske Forhold foretages en ekstraordinær Forcering af dette Arbejde, og en saadan Forcering vilde jo ogsaa blot betyde, at Arbejdet holdt op saa meget før for den paagældende Egns Arbejderbefolkning, saaledes at det er dens Interesse, man herigennem varetager. Derom skal jeg i øvrigt kun sige, at jeg tror, efter hvad der er forelagt for mig, at skal man gaa videre med det Arbejde i et forceret Tempo, bør Vejarbejderne først og fremmest tages op, fordi Kultivering af Mosen næppe bør fremskyndes stærkere, før de fornødne Vejarbejder er foretaget, hvilket jeg mener Erfaringen fra de senere Aar viser.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 131, som har været stærkest omtalt her under Forhandlingen. Man har jo der været betænkelig ved, at de to Landbrugsforsøgsstationer ved Aarslev og Studsgaard samt Havebrugsforsøgsstationen ved Hornum foreslaas nedlagt. Se, jeg vil nu om de ret betydelige Besparelser, der er foreslaaet af Statens Planteavljudvalg, gerne have Lov til at sige, at selv om vi ikke her stod overfor en Nedsættelse i al Almindelighed af samtlige Udgifter, er det meget sand-